

Može li se filozofija odrediti kao ljubav prema mudrosti? Pojam filozofije uveli su neki od prvih filozofa i iz samog imena možemo zaključiti da je filozofija ljubav, težnja prema mudrosti. Ne zna se tačno ko je prvi upotrebio ovaj termin, neki misle da je to bio Pitagora, neki da je to bio Heraklit ali u svakom slučaju ovaj pojam će bliže odrediti tek Platon i Aristotel. Među velikim brojem filozofa koji su postojali tokom njene duge tradicije teško je naći dvojicu koji će je jednako definisati.

Tako je ona, za Aristotela na primer, nauka o prvim principima i prvim uzrocima stvarnosti dok je za Rasela razmišljanje o stvarima o kojima egzaktno znanje još nije moguće; nauka se odnosi na ono što pouzdano znamo a filozofija na ono što još ne znamo. No zadržimo se za sada na onome što proističe iz samog imena a to je da je filozofija ljubav prema mudrosti. Treba najpre odrediti šta je to mudrost? Da li je svako znanje mudrost?

Mudrost predstavlja istinito znanje i ispravan dobar stav. Dakle mudrost predstavlja jedinstvo istinitog i dobrog. A što je to filozofsko znanje? Aristotel je podelio znanje na dve vrste: sposobnost saznanja i sposobnost prosuđivanja.

Prva vrsta je važnija za filozofiju i obuhvata:

intuitivni um kojim neposredno shvatamo prve principe saznanja i sveta

sposobnost dokazivanja i izvođenja zaključaka iz prvih principa najviše teorijsko znanje.

Druga vrsta znanja je sposobnost prosuđivanja i odnosi se na veštinu proizvođenja, tehne i praktičnu, političku razboritost. Ova vrsta znanja je od manjeg značaja za samo definisanje filozofije ali može biti predmet njenog proučavanja.

Kada kažemo da je filozofija ljubav prema mudrosti ovo može zazvučati čudno jer je filozofija odraz racionalnosti uma a reč ljubav opisuje emociju, nešto što nije racionalno. Ipak sasvim je na mestu upotrebiti reč ljubav jer je svaka filozofija emfatička—njen zanos je usmeren prema istinitom i dobrom. Filozofija traga za istinitim i dobrim. I ne samo da traga već to i pronalazi. Istinito i dobro možda nisu jedinstveni, možda su nedostižni ili ne postoje ali svako traganje i razmišljanje o njima je filozofija. Filozofije se međusobno prevashodno razlikuju po kriterijumima utvrđivanja istinitog i dobrog. Tu dolazimo do ironije u samoj filozofiji – svaka filozofija zapravo već zna za čime traga. Ona prvo konstituiše to istinito i dobro i zatim za njim traga.

Kada filozofija tvrdi da ne zna t-o je samo poziv na razmišljanje, poziv da zajedno dođemo do istine.

Filozofija se suprotstavlja mitu – metaforičnoj višeznačnosti mita suprotstavlja jednoznačnost misaone argumentacije. Filozofija sve dovodi u pitanje i živi od sopstvene nesigurnosti.

Sa stanovišta dobrog i istinitog svaka filozofija ima dva lica – sistem i atitudu. Filozof konstituiše dobro i istinito i u skladu sa time konstituiše svoj svet. Drugo lice predstavlja sistematsko navođenje svog misaonog sagovornika ka vrhuncu jer svako biće treba da je sposobno da samo dosegne istinu.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com